nog kan dit het geval zijn indien straks, naar den wensch van Dr. Thijsse, bij den aanleg van het plantsoen tevens de vorming eener „wilde" flora en fauna doelbewust wordt nagestreefd. Wanneer, met behulp van den deskundigen mensch, de boomen en struiken, de bloemen, de bijen, de vogels en de vlinders het milieu zullen scheppen waar zich de stedeling zijn verbondenheid bewust kan worden met het leven der natuur, met plant en dier en landschap. Wanneer hij zich voor ontspanning naar lichaam en geest en voor levenverrijkende studie zal kunnen verpoozen in een waarlijk „instructief plantsoen".

Zie hierbij ook de omslagfoto: een vijver in het Amsterdamsche Volewijkspark, verblijfplaats voor tallooze watervogels.
(*Foto R. J. Benthem*).

Dick Deinum • Amsterdam

De Orchidee als kamerplant.

Reeds meerdere malen is er in verschillende tijdschriften op gewezen, dat de orchidee ook als kamerplant zijn waarde heeft, gezien de gunstige ervaringen, die verschillende liefhebbers met kweeken mochten opdoen .Ik kan dit feit door mijn persoonlijke waarnemingen volkomen onderstreepen en daar er onder de lezeressen en lezers van dit blad ongetwijfeld velen zullen zijn, die gaarne eens een proef willen nemen met zoo'n begeerden plant, wil ik hier enkele soorten nader omschrijven en een kleine toelichting geven wat de verzorging aangaat.

Over het algemeen wordt de orchidee als tropische plant beschouwd, die dus veel warmte noodig heeft.

Dit is echter niet geheel juist. Er zijn verschillende soorten, die uit een gematigd klimaat komen en dus bij uitstek geschikt zijn voor kamercultuur. Van deze is in de eerste plaats te noemen de Paphiopedilum insigne Pfitz. afkomstig uit de Himalaya, waar de plant op 2000 meter hoogte groeit. Het is het bekende venusschoentje, een orchidee met een ca. 20 c.m. lange bloemstengel, die tegen November verschijnt en tot Maart op de plant kan blijven. Ook afgesneden zijn de bloemen vaak enkele maanden goed te houden.

Dit zijn factoren, die bij de keuze van een kamerplant toch zeker van belang zullen zijn. Een tweede soort, minstens zoo belangrijk als de eerste, is de Odontoglossum grande Ldl. die uit Guatemala en Costa-Rica afkomstig is. Terwijl de Paphiopedilum

Papiopedilium tonsum, een van de mooiste Venusschoentjes.
(*Foto Dick Deinum*).

een zoogenaamde terrestrische soort is, dus een, die in de aarde groeit, met smalle bladeren, behoort de Odontoglossum tot de epiphyten: planten, die op boomen groeien, zooals dat in het oerwoud veelvuldig voorkomt. De plant heeft pseudo-bulben, dat zijn verdikte stengels, welke vocht bevatten voor den drogen tijd. In de rustperiode, wanneer de plant minder water krijgt, zien wij deze bulben inschrompelen; er wordt dan eigen vocht verbruikt, doch zoodra begint de groei weer en krijgt de plant meer water of de bulben krijgen weer hun volle uiterlijk. De bloemstengel kan 3—10 prachtige gele, van bruine banden voorziene bloemen dragen, die een lust voor het oog zijn.

De volgende, die bewezen heeft, als kamerplant zeer in trek te zijn, is de Coelogyne cristata Ldl., een medebewoner van de Paphiopedilum insigne in de Himalaya. Het is een karakteristieke plant met zijn vele eironde pseudobulben van ca. 3 cm. groot, die ieder 2 korte bladeren dragen. De bloemstengel is bezet met ca. 6 fraaie witte bloemen, die een gele kam op de lip hebben. We moeten echter zeer voorzichtig zijn met water geven, want de bloemen smetten direct.

Voor de liefhebbers van kleine bloemen is de Oncidium ornithorynchum HB. en Kth. uit Mexico en Guatemala afkomstig, zeer aan te bevelen. Ook deze heeft steeds zeer rijk bij mij gebloeid, met verscheidene bloemstengels, waaraan de bijzonder fraai geteekende, naar vanille geurende bloempjes, een lust voor het oog waren. Ik zou zoo nog wel een poosje door kunnen gaan met de verschillende soorten op te noemen, welke bewezen hebben, als kamerplant geschikt te zijn, doch wil voorloopig met deze 4 soorten stoppen, om nog even gelegenheid te hebben, U en-

Oncidium ornithorhynchum, een der meest aanbevelensdwaardigste kamerorchideeën.
(*Foto Dick Deinum*).

kele wenken te geven bij de verzorging van Uw nieuwe aanwinst.

Allereerst het grondmengsel. Dat is van zulk een vreemde samenstelling, dat de meeste plantenliefhebbers er vreemd van opkijken. In plaats van aarde gebruiken we n.l. gehakte beuken- of varenwortel met veenmos, het z.g. Sphagnum. De beuken- of varenwortel dient hoofdzakelijk, om de grond flink poreus te houden, terwijl het veenmos het vocht af moet geven aan de wortels. Het beste kunnen we deze ingrediënten bestellen bij een kweeker of bij een bonafide bloemenhandelaar. Er zitten nog flink wat aardkorrels tusschen de varenwortel en we doen verstandig, deze na het korthakken uit te schudden door een zeef. Het veenmos moeten we even grondig bekijken en het eventueele onkruid verwijderen, want daar kunnen we slechts moeite en nadeel van ondervinden, wanneer de planten zijn opgepot. Over het grondmengsel is in den loop der tijden al heel wat te doen geweest; de een gaf zijn planten wat klei, bladaarde of oude, verteerde koemest extra, een ander gaf alleen varenwortel met veenmos in een verhouding half om half, terwijl ook vaak 2 deelen wortel, een deel mos wordt gebruikt. Het resultaat was meestal uitstekend te noemen, doch het zal ook wel afhankelijk zijn geweest van bijkomstige omstandigheden, als luchtvochtigheid, temperatuur en dergelijke. We kunnen voor onze kamercultuur best volstaan met de tweede verhouding, dus 1 deel wortel, 1 deel mos. Wanneer moet er verpot worden ? Dat kunnen we het beste doen na de rustperiode, die direct na den bloeitijd valt. Gedurende deze periode geven we weinig water. Doch wanneer blijkt, dat de plant nieuwe wortels en scheuten maakt, halen we voorzichtig de plant uit den pot.

De orchidee groeit het beste in een kleine pot, dus moeten we zorgen, dat de volgende hoogstens een maat grooter is. Om een

behoorlijke drainage te verkrijgen, wordt de pot voor 1/3 met scherven gevuld. Nu wordt eerst een laagje van het grondmengsel op de scherven gelegd, de plant in de pot geplaatst en de rest van het grondmengsel stevig aangedrukt met een poothoutje. Na het verpotten wordt nagenoeg geen water gegeven, het is echter aanbevelenswaardig, de plant in een vochtige omgeving te plaatsen, hetgeen we in de kamer kunnen bereiken, door een schoteltje met water, waarover een gaasje of iets dergelijks wordt gespannen, onder de pot te plaatsen. Spoedig zal dan weer nieuwe groei zijn waar te nemen en kan meer water worden gegeven. Des zomers overbroesen met een plantenspuit is zeer aan te bevelen. Zet de planten vooral niet in de volle zon. Daar kunnen zij beslist niet tegen. Gedurende de zomermaanden overdag op een schaduwrijk plekje in den tuin of op de veranda doet ze goed.

Planten, op deze wijze behandeld, zullen de verzorg(st)er veel vreugde geven door de schitterende bloemen, die juist in een tijd verschijnen, als er weinig andere planten in bloei staan.

Er werd mij reeds enkele malen naar den prijs gevraagd van de genoemde soorten, doch hierdoor behoeft U zich zeker niet te laten afschrikken. Deze is niet veel hooger dan een Clivia, Anthurium en dergelijke en ik twijfel er niet aan, of U zult na de eerste proefneming zeker meerdere soorten nabestellen.

Veel succes met Uw orchideeën-kweekerij.

J. A. Weverling • Den Haag

Werk van de Studie-club „Bosch- en Duinterrein"

(Afdeeling 's-Gravenhage der N.N.V.) in het Wapendal.

In April 1941 werd uit een 10-tal leden van de Afdeeling 's Gravenhage een Studie-Club voor Bosch- en Duinterrein gevormd met het doel zich bezig te houden met de bestudeering van een bepaald terrein in onze omgeving, ten einde door gezamenlijke waarneming de flora van dat terrein nader te leeren kennen en eenig inzicht in den plantengroei daarvan te verkrijgen. De keuze viel op het natuurreservaat W a p e n d a l, dat gelegen is tegenover de Boschjes van Pex aan de Daal- en Bergschelaan. Het ongeveer 200 bij 270 M. metende terrein, bestaande uit oude duinen (binnenduin) met een in een laagte gelegen boschje - het eigenlijke Wapendal - is ter wille van de speciale flora als botanisch reservaat in zijn natuurlijken toestand bewaard gebleven, dank zij het door onze Vereeniging in Augustus 1926 genomen initiatief, het-